

תוכן - ספר דברים

דברים

רב לכם שבת בהר הזה (א', ו').
 דברי רש"י שהרבה גדולה ושכר על
 ישיבתכם בהר הזה.
 באו ורשו את הארץ אשר נשבע ה'
 לאבתים לאברהם ליצחק וליעקב לתת
 להם ולזרעם אחריהם (א' ח').
 בענין נתינת ארץ ישראל להאבות.
 הברו לכם אנשים וגו' ואשימם בראשיכם
 (א', י"ג).
 בענין למה לא עברו דייני ישראל

על האיסור של מורה הלכה בפני
 רבו.
 ואצוה את שפטיכם וגו' (א', ט"ז).
 בענין הוו מתונים בדין.
 ושפטם צדק (א', ט"ז).
 בענין חיובו של דין לדון.
 כקטן כגדל תשמעון (א', י"ז).
 בענין שיהא חביב עליך דין של
 פרוטה כדין של מאה מנה.

ואתחנן

עלה ראש הפסגה ושא עיניך וגו' (ג', כ"ז).
 בענין למה זכה משה לראות את
 הארץ משא"כ אהרן ויתר דור
 המדבר (סק"א).
 דברי הרמב"ן בענין אם משה הי'
 בכלל גזירת המרגלים (סק"ב).
 דברי האור החיים בהענין הנ"ל
 (סק"ג).
 דברי האברבנאל בהענין הנ"ל
 (סק"ד).
 דרך חדש בהענין הנ"ל (סק"ה).
 בענין אם נגזרה הגזירה של
 המרגלים על יתרים מבני ס' ועל
 בני לוי (סק"ו).
 עוד בענין הדרך החדש הנ"ל
 (סק"ז).

פנים בפנים דבר ה' עמכם מתוך האש (ה',
 ד').
 ביאור מה שכתוב "פנים בפנים" גם
 בנוגע לכלל ישראל ולא רק למשה.
 אנכי עמד בין ה' וביניכם בעת ההוא להגיד
 לכם את דבר ה' (ה', ה').
 בענין כמה מהדברות שמעו
 מהקב"ה, וכן בענין טיב השמיעה.
 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך ה'
 אלקיך משם וגו' על כן צוך ה' אלקיך
 לעשות את יום השבת (ה', ט"ו).
 ביאור "זכר ליציאת מצרים".

ואתה פה עמד עמדי (ה', כ"ה).

בענין המח' בין רש"י והרמב"ם למה פירש משה מן האשה (סק"א).

בענין מתי התחילה מדריגת הנבואה המיוחדת של משה, ודברי המדרש שפירש מן האשה ממראה הסנה ואילך לעומת הגמרא שרק ממתן תורה ואילך (סק"ב).

עוד בענין מתי זכה משה למדריגתו המיוחדת של נבואה, וביאור "רבן של כל הנביאים" (סק"ג).

בענין מתי נעשה משה נביא בקביעות (סק"ד).

שמע ישראל וגו' ה' אחד (ו', ד') [א]

בענין המצוה של אמונה באחדות ה', וכן בענין היותה מעיקרי הדת.

שמע ישראל וגו' ה' אחד (ו', ד') [ב] (הערות בדני קריאת שמע).

השיטות בענין איזו כוונה צריכים לכוון בהפסוק הראשון של קריאת שמע (סק"א).

דברי החיי אדם (סק"ב).

בענין אם יש דין עצמי להאריך באחד גם שלא מטעם הכוונות (סק"ג).

בענין כוונת המלה "היום" (על לבבך) (סק"ד).

בענין איך להאריך בדל"ת (סק"ה).

בענין אמירת ברוך שם וכו' (סק"ו).

בענין אמירת ה' אלוקיכם אמת (סק"ז).

עוד בענין קריאת שמע.

בענין אם קריאת שמע כדי לצאת ידי חובת קריאת שמע נחשבת גם בגדר לימוד תורה.

בענין דקדוק בקריאת שמע.

עוד בענין ריווח בין הדבקים.

עוד בענין דקדוק בק"ש.

היום על לבבך (ו', ר').

ההזדמנות לעשות התחלה חדשה.

ושנתם לבניך (ו', ז') [א].

בענין למה לא לימד רבי יוחנן בן זכאי עד גיל שמונים.

ושנתם לבניך (ו', ז') [ב].

בענין החיוב ללמד תורת לתלמידים.

וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך (ו', ט') [א].

לא יכתוב אלפיך עייניך וכו'.

וכתבתם וגו' (ו', ט') [ב].

בענין מתי נגמרת כתיבת האות.

וכתבתם וגו' (ו', ט') [ג].

בענין אם הקלף החלק בתוך האות חשיב הקפת גויל או האם חשיב חלק מהאות.

וכתבתם וגו' (ו', ט') [ד].

בענין אם בלי מוקף גויל חסר בגוף צורת האות או האם הוי דין נוסף.

וכתבתם וגו' (ו', ט') [ה].

בענין תגי האות שנוגעים זה בזה, וכן היכא שתג נוגע באות אחר.

וכתבתם וגו' (ו', ט') [ו].

בענין קוצו של יוד.

וכתבתם וגו' (ו', ט') [ז].

בענין צורת אות הי.

וכתבתם וגו' (ו', ט') [ח].

בענין הזיון של אותיות שעטנ"ז ג"ץ.

וכתבתם וגו' (ו', ט') [ט].

בענין יסוד הדין של כתיבת מזוזה.

וכתבתם וגו' (ו', ט') [י].

בענין יסוד הדין של כסדרן.

וכתבתם וגו' (ו', ט') [יא].

דברי הרא"ש בענין סתומות דמזוזות.
 וכתבתם וגו' (ו', ט') [יז].
 דברי הט"ז איך לעשות סתומות לכולי עלמא, וההשגות על דבריו.
 וכתבתם וגו' (ו', ט') [יח].
 דברי ר"ת שבעשיית סתומה משאירים ריוח ב' אותיות.
 וכתבתם וגו' (ו', ט') [יט].
 בענין "עושה פרשיות" (של מזוזה) סתומות", ובענין "עושה פרשיות פתוחות".
 וכתבתם וגו' (ו', ט') [כ].
 בענין אין עושים מזוזה מס"ת או מתפילין.

בענין מזוזה שכתבה כצורת שירה.
 וכתבתם וגו' (ו', ט') [יב].
 אמר רב חסדא על הארץ בשיטה אחרונה.
 וכתבתם וגו' (ו', ט') [יג].
 בענין הנ"ל.
 וכתבתם וגו' (ו', ט') [יד].
 בענין שיעור הגליון שצריכים להשאיר במזוזה.
 וכתבתם וגו' (ו', ט') [טו].
 שיטות הרא"ש והרמב"ם בענין איך עושים פתוחות וסתומות.
 וכתבתם וגו' (ו', ט') [טז].

עקב

מאמרי חז"ל ודברי הפוסקים הקדמונים (סק"ב).
 הטעמים לאסור (סק"ג).
 המתנגדים (סק"ד).
 הסוברים שאין קפידא בדבר (סק"ה).
 בענין למה חישוב הרמב"ם ענין זה ל"עיקר" ולא למצוה פרטית (סק"ו).
 ולמדתם אתם את בניכם (י"א, י"ט) [א].
 בענין לימוד תורה מתוך יסורים.
 ולמדתם אתם את בניכם (י"א, י"ט) [ב].
 בענין הקשר בין תורה לתפילה.

ואהבתם את הגר (י', י"ט).
 בענין המצוה לגייר גרים.
 וכו' תדבק (י', כ').
 בענין המצוה לדבק בתלמידי חכמים.
 ולעבדו בכל לבבכם (י"א, י"ג).
 בענין העיקר החמישי מי"ג עיקרי הדת שלו לבדו ראוי לעבוד ולהתפלל.
 בענין אם מותר לבקש ממלאכים או מתים להליץ.
 דברי הרמב"ם והעיקרים והאברבנאל (סק"א).

ראה

בענין אם גם בהבהמות של עיה"נ
 נוהגים דיני שלל כגון שריפה.
 לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ירך וגו'
 (ט"ו, ד').
 בענין גדר הלאו, ובענין גדר עוסק
 במצוה פטור מן המצוה.
 פתח תפתח את ירך לו (ט"ו, ח') [א].
 שצדקה היא ביסודה חיוב מצוה
 כלפי שמיא ולא חיוב ממון להעני.
 פתח תפתח את ירך לו (ט"ו, ח') [ב].
 בענין אם עדיף לתת את הכל לעני
 אחד או לפזר את הממון בין כמה
 עניים.
 לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל
 עליו מצות וגו' (ט"ז, ג').
 בענין מה היא הכוונה בזה שכתוב
 שאוכלים מצה שבעה ימים על
 הקרבן פסח.

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה
 (י"א, כ"ו).
 בענין בחירה וידיעה.
 השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימך על
 אדמתך (י"ב, י"ט).
 גדרי הלאו, ובענין קדימת לוי.
 לא תסף עליו ולא תגרע ממנו (י"ג, א').
 בענין העיקר של נצחיות התורה.
 הכה תכה את ישבי העיר ההוא (ההיא) לפי
 חרב וגו' (י"ג, ט"ז).
 בענין אם מיתת אנשי עיר הנדחת
 היא חלק מקיומי העיר.
 ואת בהמתה לפי חרב (י"ג, ט"ז).
 בענין אם שחיטת בהמת עיר הנדחת
 מיקרי הריגה לפי חרב, וכן בענין
 אם שחיטת שור הנסקל מיקרי
 סקילה.
 ואת כל שללה תקבץ וגו' (י"ג, י"ז).

שופטים

יהי בימים ההם וגו' (י"ז, ט').
 בענין מה שצריכים להושיב כהנים
 ולוים בב"ד הגדול.
 שום תשים עליך מלך אשר יבחר ה' אלקיך
 בו וגו' (י"ז, ט"ו) [א].
 בענין התנאי של נביא במינוי מלך.
 שום תשים עליך מלך (י"ז, ט"ו) [ב].
 בענין אין משתמשין בשרביטו.
 שום תשים עליך מלך (י"ז, ט"ו) [ג].
 בענין משפטי המלך.

שפטים ושטרים תתן לך (ט"ז, י"ח).
 בענין איזה בתי דינין הם בכלל
 מצות מינוי שופטים (סק"א).
 בענין עיר אחת שגרים בה בני ב'
 שבטים (סק"ב).
 דברי הרמב"ן שהי' לכל שבט ב"ד
 הגדול של השבט (סק"ג).
 מצוה בשבט לרדוף את שבטו
 (סק"ד).
 ובאת אל הכהנים הלויים ואל השפט אשר

בענין "ולא ירבה לו נשים וגו'" (י"ז, י"ז).
 בענין "וכסף וזהב לא ירבה לו מאד" (י"ז, י"ז).
 וכתב לו את משנה התורה הזאת וגו' (י"ז, י"ח) [א].
 בענין היכא שלא כתב ס"ת בהיותו הדיוט.
 וכתב לו את משנה התורה הזאת וגו' (י"ז, י"ח) [ב].
 בענין יסוד הדין שמלך צריך לכתוב עוד ס"ת נוסף על זה שהוא משום חובת הדיוט.
 וכתב לו את משנה התורה הזאת וגו' (י"ז, י"ח) [ג].
 בענין כמה מהתורה צריך המלך לכתוב ולקחת עמו.
 בענין כתיבת ספר תורה [א].
 בענין חסרון אות אחת וחסרון יריעה אחת.
 עוד בענין כתיבת ס"ת [ב].
 בענין ארבע טעיות בכל דף ודף.
 עוד בענין כתיבת ס"ת [ג].
 עוד בענין ד' טעיות בכל דף ודף.
 עוד בענין כתיבת ס"ת [ד].
 בענין מספר הדפים שביריעה.
 עוד בענין כתיבת ס"ת [ה].
 עוד בענין מספר הדפים שביריעה.
 עוד בענין כתיבת ס"ת [ו].
 בענין הנחת ריווח כחוט השערה בין האותיות.
 עוד בענין כתיבת ס"ת [ז].
 בענין כמה אותיות מותר לכתוב חוץ לדף.
 עוד בענין כתיבת ס"ת [ח].
 בענין מה מיקרי חוץ לדף.
 עוד בענין כתיבת ס"ת [ט].
 בענין הטועה בשם.

עוד בענין כתיבת ס"ת [י].
 בענין ספר תורה שנקרע.
 עוד בענין כתיבת ספר תורה [יא].
 בענין עשאה כשירה פסולה.
 לבלתי רום לבכו וגו' (י"ז, כ') [א].
 בענין גאווה ענוה ושפלות.
 עוד בענין שפל רוח [ב].
 הסוגיא בסוטה דף ה', ודברי הרמב"ם.
 עוד בענין שפל רוח [ג].
 בענין מה הוא מעיקר הדין ומה הוא משום מדת חסידות.
 עוד בענין שפל רוח [ד].
 בענין הנטי' במקצת שעושים בשאר המדות.
 בענין "לא יהי' לכהנים הלויים כל שבט לוי חלק ונחלה עם ישראל וגו'" (י"ח, א').
 עי' במה שכתבתי על זה בפרשת קרח.
 כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך ה' אלוקיך (י"ח, י"ד).
 מהות "דעת" תורה", ומה שמתיעצים עם גדול בתורה וצדיק.
 מיוסד על דברי רבי ירוחם זצ"ל בספר דעת תורה על פרשת שופטים.
 לא תשחית את עצה (כ', י"ט) [א].
 בענין מהו הלאו, ועל כמה לאוין עובר המשחית.
 לא תשחית את עצה (כ', י"ט) [ב].
 בענין השחתת שאר דברים חוץ מעצים.
 לא תשחית את עצה (כ', י"ט) [ג].
 עוד בענין השחתת שאר דברים חוץ מעצים.
 לא תשחית את עצה (כ', י"ט) [ד].
 בענין כל תשחית על גופו.

כי תצא

- וראית בשבי' אשת יפת תאר (כ"א, י') [א].
לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע
(מיוסד על דברי רבי ירוחם בדעת
תורה).
עצות מעשיות מפרשת יפת תואר.
וראית בשבי' אשת יפת תאר (כ"א, י') [ב].
בענין מה הוא החידוש של פרשת
יפת תואר.
החידוש שהותר האיסור לבעול
נכרית בפרהסיא (סק"א).
החידוש שהותר הלאו של לא
תחתן במ בתו לא תקח לבנך
(סק"ב).
החידוש שהותר האיסור של ודבק
באשתו ולא באשת חבירו (סק"ג).
החידוש שמתגיירת בעל כרחה
(סק"ד).
לא יוכל לבכר (כ"א, ט"ז).
דברי הרמב"ן שלא יוכל לבכר הוא
בגדר לא תעשה, ודלא כהרמב"ם.
על פני בן השנואה הבכר (כ"א, ט"ז).
דברי הרמב"ן שרק כשהבכור חי
אין האב יכול לבכר בן אחר.
כי את הבכור בן השנואה יכיר לתת לו פי
שנים וכו' (כ"א, י"ז).
דברי הרמב"ן שיכיר הוא בגדר
מצות עשה.
כי יהי' לאיש בן סורר ומורה (כ"א, י"ח).
בענין מה הוא המעשה איסור של
בן סורר ומורה.
ויסרו אתו (כ"א, י"ח).
בענין המלקות של בן סו"מ.
ותפשו בו אביו ואמו (כ"א, י"ט).
בענין שאינו נעשה בן סו"מ עד
שיהיו שניהם רוצים.
- ותלית אתו על עץ (כ"א, כ"ב) [א].
בענין למי נאמרה מצוה זו.
ותלית אתו על עץ (כ"א, כ"ב) [ב].
בענין היכא שהמיתו אותו בשאר
מיתות כי לא יכלו לסקלו, האם
נוהגת מצוה זו.
לא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו
ביום ההוא (כ"א, כ"ג) [א].
בענין המצוה של קבורה והלאו של
הלנת המת.
לא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו
ביום ההוא (כ"א, כ"ג) [ב].
בענין למה צריכים מצות עשה
דאורייתא של קבורה וגם מצוה
דרבנן של "בה זו קבורה" (סק"א).
הדרך שהמצוה דרבנן היא על שאר
אנשים אפילו כשיש קרובים ואינו
מת מצוה (סק"ב).
הדרך שהמצוה דרבנן באה לרבות
זקן ואינו לפי כבודו (סק"ג).
בענין קבורת רשע (סק"ד).
לא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו
ביום ההוא (כ"א, כ"ג) [ג].
בענין דברי הרדב"ז שבשאר מתים
נאמר רק הל"ת אבל לא העשה
(סק"א).
עוד בענין הנ"ל (סק"ב).
ולא תטמא את אדמתך וגו' (כ"א, כ"ג).
בענין קבורת עכו"ם.
ולנער(ה) לא תעשה דבר (כ"ב, כ"ו).
אונס רחמנא פטרי'.
לא תהיה קדשה מבנות ישראל (כ"ג, י"ח).
גדרי הרמב"ם והראב"ד בענין מה
היא קדשה.

כי יקח איש אשה ובעלה (כ"ד, א').

בענין מצות קידושין וברכת אירוסין.

הגמ' והראשונים בריש פרק האיש מקדש (סק"א).

דברי הר"ן והשיטה שלא נודעה למי בקידושין שם (סק"ב).

בענין אם גם הנישואין הן בכלל המצוה (סק"ג).

דברי הר"ן בכתובות ב"דף ז' בענין הנ"ל (סק"ד).

לשונות הרמב"ם והחינוך (סק"ה).

דברי המקנה בקידושין דף מ"א (סק"ו).

הגמ' במו"ק והגמ' בביצה ודברי המקנה (סק"ז).

דברי הרא"ש בכתובות דף ז' (סק"ח).

דברי הרמב"ם והראב"ד בענין מתי מברכין ברכת אירוסין (סק"ט).

דברי רבינו יונה וישוב על הראב"ד (סק"י).

המשך דברי רבינו יונה (סקי"א).

עוד דרך בדעת רבינו יונה (סקי"ב).

עוד בדעת הראב"ד (סקי"ג).

בענין אם המצוה היא המעשה קידושין או העובדא שיש לו אשה, ועוד דרך בדעת הראב"ד (י"ד).

בענין דברי הרמב"ם שגם השליח יכול לברך ברכת אירוסין (ט"ו).

יקום על שם אחיו המת (כ"ה, ו').

בענין יסוד הדין שהיבם נוטל את נכסי האח המת, וכן דברי רבינו בחיי בענין הטעם של מצות יבום.

זכור את אשר עשה לך עמלק (כ"ה, י"ז) [א].

בענין הטעם של המצוה של זכירת מעשה עמלק.

זכור את אשר עשה לך עמלק (כ"ה, י"ז) [ב].

בענין תוכן הזכירה של מצות זכירת עמלק.

זכור את אשר עשה לך עמלק (כ"ה, י"ז) [ג].

בענין מה שמקיימים מצות זכירת עמלק פעם אחת בשנה.

זכור את אשר עשה לך עמלק (כ"ה, י"ז) [ד].

בענין קריאת פרשת זכור מתוך הכתב.

זכור את אשר עשה לך עמלק (כ"ה, י"ז) [ה].

בענין קריאת פרשת זכור בעשרה.

אשר קרך בדרך (כ"ה, י"ח).

בענין השקפת העולם של עמלק, והכח לנצח אותו.

תמחה את זכר עמלק (כ"ה, י"ט) [א].

בענין שמחיית עמלק מסורה להמלך.

תמחה את זכר עמלק (כ"ה, י"ט) [ב].

בענין אם נשים חייבות במחיית עמלק, וכן כמה כללים בגדר "זמן גרמא".

דברי האבני נזר בענין הנ"ל (סק"א).

דברי המרחשת בענין הנ"ל (סק"ב).

טעם חדש למה לא חשיב זמן גרמא (סק"ג).

תמחה את זכר עמלק (כ"ה, י"ט) [ג].

בענין למה חייבים להשמיד גם הבהמות של עמלק ונכסיהם.

תמחה את זכר עמלק (כ"ה, י"ט) [ד].

בענין המצוה של מחיית עמלק והלאו של לא תקום.

כי תבוא

ארמי אבד אבי (כ"ו, ה').
 בענין למה מזכירים דבר זה דוקא במקרא בכורים.
 עוד בענין בכורים.
 ארור מקלה אביו ואמו (כ"ז, ט"ז).
 בענין מה הוא הגדר של מקלה (סק"א).
 בענין הגדר של מחילת האב, וכן בענין אם מהני מחילה על בזיונות

והכאה וקללה (סק"ב).
 עוד מקורות בענין אם מהני מחילה על בזיונות (סק"ג).
 עוד בענין אם מהני מחילה על בזיונות, וכן בענין רצונו הוא כבודו (סק"ד).
 עוד בענין האב שמחל על כבודו כבודו מחול, ובענין אם מחילה מהני לגמרי (סק"ה).

נצבים

אתם נצבים וגו' (כ"ט, ט').
 בענין למה היו צריכים עוד כריתות ברית עם הקב"ה בערבות מואב.
 בענין "בין הזמנים".
 הנסתרת לה' אלקינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם וגו' (כ"ט, כ"ח) [א].
 שארץ ישראל היא דבר המאחד את כלל ישראל יחד.
 הנסתרת לה' אלקינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם וגו' (כ"ט, כ"ח) [ב].
 סברת הדבר איך שייך ערבות על נסתרות.
 ושבת עד ה' אלקיך (ל', ב').
 שיטות הראשונים בענין אם תשובה היא מצוה, וכן בענין שיטת הרמב"ם בהגדרת המצוה (סק"א).
 שיטת הרמב"ם בענין ארבעה חלקי תשובה (סק"ב).

בענין אם צריכים חרטה לפני וידוי, או האם סגי בעזיבת החטא וקבלה על העתיד לפני וידוי (סק"ג).
 שיטת רבינו יונה (סק"ד).
 שיטת החובת הלכות (סק"ה).
 שיטת החינוך (סק"ו).
 שיטת הספר חרדים (סק"ז).
 בענין הגדר של בינוני, וכן בענין אם מעשיו בעשרת ימי תשובה הם בכלל החשבון הישן או החשבון החדש (סק"ח).
 בענין אם יוה"כ מהני לגוי (סק"ט).
 בענין החיוב המיוחד לשוב ביוה"כ (סק"י).
 בענין מה שבגזל הרבים אי אפשר להפטר בלא עונש (סקי"א).
 בענין תוהא על הראשונות, וכן בענין העושה תשובה ואחר כך התחרט על זה ששב (סקי"ב).

וילך

ד) עוד בענין המחלוקת בין הרמב"ם והרמב"ן במהות "עולם הבא".

ה) עוד בענין הנ"ל.

ו) עוד בענין הנ"ל.

ז) עוד בענין הנ"ל.

ח) עוד בענין הנ"ל.

ט) בענין עניית אמן על הברכה של תחיית המתים.

כתבו לכם את השירה הזאת (ל"א, י"ט).

בענין איך לומדים מכאן מצוה לכתוב את כל הספר תורה.

הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה וגו' (ל"א, ט"ז).

א) בענין העיקר של תחיית המתים.

ב) בענין אם תחיית המתים היא רק לצדיקים.

ג) שיטות הראשונים בענין מהות עוה"ב ותחיית המתים.

דעת הרמב"ם .

דעת הרמב"ן.

דעת הרמ"ה.

הסוברים שתחינה יותר מתחי אחת.

האזינו

הערות על לשונות הפסוקים כאן ודברי המפרשים על זה (סק"א).
דרך חדש בכל הנ"ל (סק"ב).

ויאמר ה' אל משה וגו' קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד וגו' (ל"א, י"ד), כתבו לכם את השירה הזאת (ל"א י"ט).
בענין מהותה של שירת האזינו.

וזאת הברכה

שלמשה רבינו הי' גם הסוג של עבדות ה' שיש למלאך (סק"א).

ביאור הדעה שמשה לא מת (סק"ב).

בענין למה מצינו את הענין הנ"ל של קיום ציונים בדרך מלאך רק

וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלקים את בני ישראל (ל"ג, א').

בענין למה כתוב כאן איש האלוקים.

ויאמר ה' אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר (ל"ד, ד').

וימת שם משה וגו' (ל"ד, ה').	במשה רבינו, ובענין מה שהנביאים
בענין דינם של השמונה פסוקים	נקראים מלאכים (סק"ג).
האחרונים שבתורה.	עוד מקום שמצינו שמשה רבינו
עוד בענין השמונה פסוקים [א].	קיים את ציווי ה' בדרך מלאך
עוד בענין השמונה פסוקים [ב].	(סק"ד).
ההפטרה	בענין מה שנביא חייב לכבד את
	המלך (סק"ה).